

INTERVIEW

INTERVIEW MED HANNE DAHL

Af Christian Lauersen (red.), cula@kb.dk

Til sommer går Danske Fag-, Forsknings- og Uddannelsesbibliotekers sekretær, Hanne Dahl, på pension efter 15 år, som hende der bandt alle de løse ender, vi andre ikke rigtig lagde mærke til. REVY har mødt Hanne til en snak om en forening, der har forandret sig og så alligevel ikke og 15 år med navneskifte, talrige arrangementer, forskellige formænd, glade sømænd og en dame med hånddukker.

REVV møder Hanne Dahl på en regnfuld majdag i hendes hjem i Skanderborg. Her er et par nysgerrige katte, en prægtig have og kaffe på kanden. Hjemmet har også fungeret som arbejdsplads i en stor del af hendes tid som sekretær for Danske Fag-, Forsknings- og Uddannelsesbiblioteker (DFFU). En stilling hun tiltrådte 1. januar 2002, og som hun lige om lidt forlader for at gå på pension.

Hvorfor søgte du stillingen tilbage i 2001?

”Jeg var ansat som sekretær i Statsbibliotekets sekretariat på det tidspunkt, og en dag sad jeg og bladrede lidt i DF Revy, og her var en stillingsannonce, hvor man søgte en ny sekretær til foreningen, som jo på det tidspunkt hed Danmarks Forskningsbiblioteksforening. Jeg var glad nok for mit job, men jobbet tiltalte mig på en eller anden måde. Så tog jeg bladet under armen og gik over på den anden side af gangen, hvor Svend Larsen sad (nuværende direktør for Det Kgl. Bibliotek, red.). Han var min chef på det tidspunkt, og jeg spurgte ham, hvad han tænkte om, at jeg måske søgte stillingen. Det var både ham og Niels Mark (dåværende direktør for Statsbiblioteket, red.), der jo havde været formand ad flere omgange, optimistiske omkring. Samme dag tog de to så til indvielsen af det nye Roskilde Universitetsbibliotek, og her har de åbenbart snakket med Niels Henrik Gylstorff (overbibliotekar på Aalborg Universitetsbibliotek, red.), som stod til at skulle overtage formandskabet for foreningen efter Erland Kolind Nielsen (Direktør for Det Kongelige Bibliotek). Niels Henrik ringede til mig dagen efter og sagde, at han havde snakket med Svend og Niels, og han syntes, det ville

være alletiders, hvis jeg ville være interesseret i tjansen som foreningssekretær. Niels Henrik sluttede af med at sige ”du hører fra mig”, men du skal nok skrive en ansøgning. Et par dage efter ringede han tilbage og sagde ”du har fået jobbet”. Jeg havde jo ikke engang skrevet en ansøgning eller noget. Det var i november måned. Så fik jeg en halv times intro til foreningens arbejde af den afgående sekretær, og så var jeg klar”.

15 år og seks chefer

Sekretæren for DFFU er reelt den eneste fastansatte for foreningen. Formand, bestyrelsesmedlemmer og for-medlemmer bidrager i reglen til foreningsarbejdet i deres arbejdstid efter aftale med deres arbejdsgiver, og REVY-redaktøren er traditionelt kun ansat på en kontrakt for 2 år ad gangen. Arbejdsgiver/arbejdstager-forholdet er dog ikke helt som på andre arbejdspladser:

”Lidt tid efter skulle jeg mødes med bestyrelsen for første gang. Erland var stadig formand, og der var tre bestyrelser på det tidspunkt: en for institutionerne, en for medarbejderne og en samlet bestyrelse, og jeg var sekretær for både institutionernes bestyrelse og den samlede bestyrelse. Det hele foregik på den måde, at de mødtes samme dag, først institutioner og medarbejdere hver for sig og så det samlede møde bagefter. Så jeg troppede op på Erlands kontor på Diamanten, og jeg gik ind på hans kontor, og så kiggede han på mig, målte mig og det første, han sagde, var ”hvem er du? ”, og jeg sagde ”jeg er da den nye sekretær! ”. Erland blev lidt forfjamsket eller pinlig berørt, og siden da har jeg haft et glimrende forhold til ham. Men sådan har det nu været med alle formændene. Der er ikke en eneste af dem, der har mødtes med mig, efter de tiltrådte, for lige at høre hvordan det hele fungerede. De er ligesom bare gået i gang, og så har jeg måtte sørge for at sætte lidt skik på dem hen ad vejen” siger Hanne med et smil”.

Hanne Dahl har skullet holde en række af formænd i ørene igennem årene.

”Jeg har slidt 6 formænd op i min tid i foreningen. De har selvfølgelig været meget forskellige, men de har nu alle sammen knoklet for foreningen – der har været tale om arbejdende formænd og ikke blot kransekagefigurer. Det er jo en lidt speciel arbejdsgiver at have, nogen har jeg hørt meget til og har ringet bare for at høre, hvordan det gik, og andre hørte jeg stort set aldrig fra. Enkelte har jeg aldrig talt i telefon med. Det er altid sjovt, når der kommer en ny formand, at se hvor lang tid

SEKRETÆREN FOR DET HELE

der går, før man har sådan en afrettet, så de finder ud af, hvad der foregår hos mig i Skanderborg, og hvad de skal tage sig af”.

Vinterinternat, årsmøde og de vigtige kaffepauser

En væsentlig del af DFFU's virke er det årlige vinterinternat og årsmødet. Vinterinternatet finder sted i første halvår, løber over to dage og har karakter af en faglige konference med fokus på aktuelle emner af relevans for sektoren. Årsmødet ligger i andet halvår, løber også over to dage, har også et fagligt islæt, men indeholder derudover den årlige generalforsamling inklusiv formandsberetninger, valg til bestyrelsen og eventuelle afstemninger om forslag, foreningen skal tage stilling til. En klar fællesnævner for begge arrangementer er netværksdelen og den sammenhængskraft, de har for sektoren.

Betydningen af et vellykket arrangement kunne da også mærkes på den nytiltrådte foreningssekretær:

”Det første arrangement, jeg var med til at lave, var vinterinternatet i Helsingør, som det år blev arrangeret som en stor nordisk konference. Jeg kan huske, jeg var lidt nervøs ved, hvordan det skulle gå, men det gik vist udmærket. Erland sagde i hvert fald, at han troede, at når han nu fik en ny sekretær, så skulle han side klar ved telefonen hele tiden for at svare på spørgsmål, men dem fik han nu ingen af. Siden da er vinterinternat og årsmøder blot kommet som perler på en snor”.

Hvordan skabes et arrangement?

”Vi har for nogen tid siden besluttet, at vinterinternat og årsmøde skal ligge i faste uger (uge 9 og uge 38, red.), så det har hjulpet en del på administrationen, fordi vi kan booke i god tid og også bedre priser

fordi vi ikke er presset, når vi er i god tid. Men det bør også opfattes som en medlemsservice, de kan nemlig blot plotte arrangementerne i kalenderen fra år til år. Begge arrangementer er altid på dagsordenen på bestyrelsens møder, fordi der skal brainstormes på emner og temaer i rigtig god tid. Hvis ikke vi er i god tid, er det svært at få fat på de rigtige oplægsholdere. Det kan være svært hvert år at skulle finde emner, som ikke er noget, man lige har haft oppe at vende, og som kan interessere en tilstrækkelig bred kreds. Der er forane igen virkelig dygtige til at have fingeren på pulsen og finde emner inden for noget, der virkelig rykker. Når emnet så er på plads, begynder vi så småt at strikke et program sammen. Vi arbejder ud fra en form for skabelon med relativt faste tider for velkomst, kaffepauser, frokost osv., og så er det sådan set blot at begynde at fylde reelt indhold i programmet. Vi er gået over til at arbejde med lidt bredere programblokke i stedet for specifikke tider, hvilket er taknemmeligt at arbejde med, fordi det giver mere fleksibilitet. Så længe vi bare sørger for at overholde kaffepauserne. Det sætter deltagerne stor pris på, og de skal helst ikke være for korte - der skal være tid til at snakke eller netværke, som det vel er kommet til at hedde på nutidsdansk. Oplægsholderne har jeg sekundær kontakt med. Det er altid en fra arrangementsgruppen, der først kontakter og får en aftale i stand, og så overtager jeg i relation til tekst til programmet og eventuel rejseplanlægning og honorering, hvis det er nogen, der skal have penge for at komme og snakke. Indholdet går lidt i ring. Vi bliver nok aldrig træt af at snakke om biblioteksbygninger og ikke mindst indretningen f.eks. det er et emne, der altid dukker op igen med lidt forskellige nuancer”.

Hvornår er et arrangement en succes?

”Når det giver overskud” siger Hanne med et stort grin, og jyden står meget klart frem i dagligstuen. ”Men man kan selvfølgelig også godt fornemme det på stemningen. Hvis det f.eks. er et meget biblioteksteknisk emne, så forstår jeg jo ikke, hvad der bliver snakket om, men man kan stadig godt fornemme på snakken og stemningen, om det er et godt arrangement eller ej. Mange kommer også hen til mig og siger, at det var et rigtig godt arrangement. Nogen tror jo, at det er mig, der har arrangeret det hele. Men jeg takker og videregiver reaktionerne til bestyrelsen”.

Hvornår er det så ikke en succes?

”Når der er få tilmeldte til de store arrangementer. Hvis der f.eks. kun er 80 tilmeldte. Jeg tager det lidt personligt, når der er så få tilmeldte, selvom jeg jo ikke står for programmet. Hvis der er mange tilmeldte, glider arbejdet meget nemmere, og det er så ærgerligt med få tilmeldte, når vi faktisk lægger så meget arbejde i det”.

Fora i vækst

Er det den samme forening i dag, som det var i 2002?

”Nej det er det ikke. Der har jo dels været den organisatoriske ændring, så alle medarbejdere på medlemsinstitutionerne

nu automatisk er medlem af foreningen, og så har forane udviklet sig gevaldigt igennem årene. Der er så stor aktivitet i dag og så mange arrangementer og så mange deltagere. Vi har et fora-arrangement i juni, og vi har allerede 120 tilmeldte. Sådan var det slet ikke før i tiden”.

Hvordan tror du det kan være?

”Jeg tror, det er fordi, der mangler efteruddannelses tilbud til den enkelte medarbejder, så det er blevet en platform for det. Det skal ses i forhold til kompetenceudvikling inden for nogle konkrete og aktuelle områder. Vi kan jo se, at det ikke er de samme, der deltager på tværs af foranes arrangementer. Dem, der tilmelder sig, er der pga. det specifikke indhold og for at lære noget. En anden ændring er, at der inden for de sidste par år er begyndt at tilmelde sig ledere til fora-arrangementerne – det så vi aldrig før. Jeg tror, det er fordi arrangementerne faktisk bidrager med konkret viden inden for nye områder, som ledere også har behov for”.

Var der også fora i foreningen tilbage i 2002?

”Ja, dengang hed det bare interessekredse, men de har altid været der. De er jo lidt mere autonome end f.eks. min kontakt til bestyrelsen, men de har nogle forpligtelse for at kunne agere som fora, f.eks. skal de holde mindst et arrangement om året, og det holder samarbejdet og aktiviteten på sporet. Det er et fantastisk stykke arbejde, de laver. Jeg tror, mange almindelige deltagere ikke ved, hvor meget arbejde der faktisk ligger i at stable sådan nogle arrangementer på benene”.

En dag på kontoret

Hanne Dahl har ikke et helt almindeligt job. Meget af arbejdet klares fra privaten i Skanderborg uden kollegaer eller en chef inden for miles omkreds.

Hvordan ser en almindelig arbejdsdag ud for DFFU's sekretær?

”Jeg starter som regel med at tjekke mails og lave en prioriteret struktur for dagen for det der skal ske, og det jeg skal nå. Men den vælter jo ganske tit – især når vi nærmer os et af de store af arrangementer – så forløber dagene aldrig som jeg havde planlagt. I de perioder gør jeg meget ud af at have styr på

de punkter, jeg skal huske, og jeg skriver stort set alting ned i punktform. Selv bittesmå ting kan have betydning for, om et stort arrangement glider som det skal. Så prioriterer jeg listen og får den struktureret og prøver at få prioriteret om jeg skal registrere tilmeldinger eller f.eks. tage hånd om en oplægsholders rejseplaner. En ting er dog fast – navneskilte bliver altid lavet i sidste sekund”, siger Hanne med et stort smil.

Vi har altid ekstra navneskilte med til alle arrangementer, da det til tider sker, at der møder uregistrerede deltagere op. Jeg har været udsat for en ikke-tilmeldt deltager mødte op til et fuldt udsolgt vinterinternat. Han blev glad over at blive presset ind, dog på et andet hotel og sagde: ”Jeg vidste jo, at du kunne klare det Hanne”.

Er det ikke et ensomt arbejde?

”Nja, jeg har jo også kontor i Aarhus i Statens Avissamling, så nogle gange er jeg derinde, og så snakker jeg lidt med dem. Jeg syntes bare hurtigt, der går tid med en masse andet, når jeg er der; hvis jeg

møder kl. 8 er der kaffepause om formiddagen, og så går man gudhjælpemig til frokost lige efter, og kl. halv fire går man hjem igen. Jeg får væsentlig mere fra hånden, hvis jeg bare sætter mig ind og går i gang”.

Glade sømænd og hånddukker

Når Hanne kigger tilbage på de sidste 15 år med DFFU, er der ikke mange sorger. En enkelt episode ville hun dog gerne have været foruden:

”Kan du huske dengang på Klarskovgaard, hvor hende med hånddukkerne kom og skulle underholde” spørger Hanne med lige dele sorgmod og begejstring (os der var der glemmer hende nok aldrig, red.) og fortsætter: ”Selv hørte jeg kun 10 min. Jeg syntes, det var ganske forfærdeligt og pinligt. Det er nok den værste oplevelse, jeg har været ude for i min DFFU-karriere. Og alligevel var der en del københavnere, der syntes, det var helt fantastisk. Det var lige omvendt, dengang vi havde hyret De Glade Sømænd til at underholde til et årsmøde. Der kunne man virkelig se forskel på Øst- og Vestdanmark;

Hanne og DFFU i tal

Siden 2002 har Hanne været med til at arrangere:

*43 temadage
48 konferencer af 2-3 dages varighed og
14 workshops*

*Samlet har der været 8308 deltagere
(og Hanne har lavet 8308 navneskilte)*

Vest havde en fest og Øst stod med korslagte arme og ryggen til. Sådan er det med foreningsarbejde tænker jeg, folk har forskellige meninger”.

Hvad ville være dit bedste råd til din efterfølger - udover at undgå oplæg med hånddukker?

”Jeg byggede jo selv jobbet op, og der er sikkert ting, der kunne gøres anderledes. Det var lidt af en skude at overtage dengang. Det gik ikke særlig godt økonomisk, og jeg fik frie hænder til at gøre så meget, som jeg kunne for at få rettet op på det hele. Jeg tror, mit bedste råd er at sikre retfærdighed, transparens og klare linjer i foreningens aktiviteter. I hvert fald dem, som man selv er herre over. Det drejer sig om alt fra ventelister til værelser på Klarskovgaard til kontingentbetaling”.

Hvad skal du lave nu hvor du går på pension?

Jeg skal male og tale italiensk. Og jeg har også læst lidt kinesisk, og det overvejer jeg også at tage op igen. Herudover skal jeg passe hus og have selvfølgelig. Jeg kan enormt godt lide at tage ned i den lokale byggevarerhandel og tjekke, om der er kommet noget nyt på hylderne. Jeg er en rigtig gør-det-selv-kvinde og har efterhånden en velvoksen maskinpark, der både skal bruges og holdes ved lige”.

Kaffen er drukket, snakken er ved at være slut og solen titter efterhånden frem i Skanderborg og får fuglene til at kvadre ude i Hannes have. På vegne af REVY og foreningen skal lyde en kæmpe tak til Hanne for 15 fantastiske år og alt mulig held og lykke i fremtiden. ████████████████████

BLÅ BOG: HANNE DAHL

CV

2010	Italiensk B, Th. Langs i Silkeborg
1990	ED Engelsk - Aalborg Universitet
1988	Merkonom i Personaleadministration
1988	Merkonom i Organisation
1987	Merkonom i Eksport
1985	Korrespondent i Tysk, Handelshøjskolen i Aalborg
1979	Korrespondent i Engelsk, Handelshøjskolen i Århus
1975	Dänische Kaufmannschule i Bremen
1975	Højere Handelseksamen, Handelsskolen i Randers

2002 ansat som organisationssekretær i Danmarks Forskningsbiblioteksforening (DF) senere Danske Fag-, Forsknings- og Uddannelsesbiblioteker (DFFU)

1993 ansat på Statsbiblioteket som sekretær for Svend Larsen, arbejdede med store arrangementer på biblioteket herunder de årlige kontaktmøder med folkebibliotekerne, Statsbibliotekets 100 års jubilæum i 2002 og en international fjernlånskonference, der afholdt som forkonference til IFLA 1997. Arbejdede i perioder desuden med i Statsbibliotekets kvalitetsprojekt samt som uddannelseskoordinator.

1983 leder af Direktionssekretariatet i Sparekassen Nordjylland (Spårnord)